

nabatea-defharo.ttf

Nabatea

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojim domom. Dával veľa almužien ľudu a ustanoviť sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludňa videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknutý povedal: „Čo je, pane?“ Odpoval mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny uštúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, gardiera, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, ušetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blízili sa k mestu, Peter ušiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď uhladol, chcel jesti. Kým mu pripravovali, padol do uvrženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akusi nádobu, ako veľké prestieradlo, spuštané za štyri rohy na zem. Boli u nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, pane, už som nikdy nejedol nič poškurnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenaďzuj poškurneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola nádoba užatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopýtovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pytali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Vstaň teda, zid dolu a bez učinania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kuôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ uvdáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a po hosti. Na druhý deň ustal a šiel s nimi a niekto bratia z Joppe ho sprevaždzali. V ďalši deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najblížšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu ušiel v ústrety, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zadrhol a povedal mu: „Vstaň, eš jsi som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, ušiel dnu a našiel tam mnoho zhromáždených. I povedal im: „Vy uiete, že Žid sa nesmie spolčiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškurneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez učinania, keď ste ma pozvali. A pytam sa, kuôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludňa modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je ušlyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u dome gardiera Šimona pri mori.“ Hneď som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my ušetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli ušetko, čo ti Pán prikázał.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenaďraží nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho boji a koná spravodlivosť. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Panom ušetkých: Vy uiete, čo sa počnúť od Galiley po krste, ktorý hlasal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval ušetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami ušetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zadili. Boh ho tretieho dňa uzkriesil a dal mu, aby sa zjavil — nie ušetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pili. A prikázał nám, aby sme ľudu hlasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvyx. Jemu uvdávajú ušetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každéj, kto u neto veri.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na ušetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo príšli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Svätého uylial aj na počasovu, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrsteni ti, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázał ich pokrstiť u mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.